

De Herberg door de ogen van een gast

Als lid van de hervormde gemeente in Ede had ik wel van de Herberg gehoord. Wat het was, wist ik niet precies. Zorginstellingen, daar kende ik er wel een paar van. In het verleden heb ik langere tijd doorgebracht in een revalidatiecentrum om te herstellen van een dwarslaesie.

Emotioneel woedde in mij een storm die niet te bedaren was. Eigenlijk herkende ik mijzelf niet in wat er door mij heen spoelde. Uiteindelijk zocht ik hulp bij de diaconie van mijn kerkelijke gemeente. Zowel lichamelijk als geestelijk was ik in een cirkel beland waar ik in mijn eentje niet uit kwam. Door zware emotionele belasting was ik veel afgevallen. Daarmee leverde ik veel kracht en stabiliteit in. Het gevolg was slapeloze nachten. 's Morgens vermoeid opstaan om mij de dag door te slepen. Al met al zakte ik geestelijk in een nog diepere dip. Het was aan mij te zien dat het slecht ging. Gemeenteleden gingen zich zorgen maken. In korte tijd heeft men voor mij een verblijf op de Herberg te Oosterbeek geregeld.

Hoewel ik Oosterbeek redelijk goed kende van fietstochten, kende ik de Herberg op zich niet. Door mijn ziekte ben ik volledig arbeidsongeschikt verklaard. Ik zet mij vrijwillig in als secretaris van het Natuurcentrum Veluwe. Vanuit die belangstelling voor de natuur kende ik de omgeving van de stuwwal aan de Rijn goed. Rust vind je daar en prachtige uitzichten. Toen ik naar de Herberg ging dacht ik niet: Ik ga daar even van het uitzicht genieten. Eerlijk gezegd drong dat niet echt door. Eigenlijk zat ik in een triest stukje leven waarin ik driemaal daags alleen zat te eten van wat mij niet meer smaakte. Mijn gezondheid was niet best. Dat een mens met schik in zijn hoofd kan opstaan, was ik allang vergeten.

Intake

Het verblijf in de Herberg werd voorafgegaan door een intake. Ik werd op een plezierige manier te woord gestaan, maar ging toch naar huis met het idee: we zien wel. In mijn situatie zal het lastiger geweest zijn, omdat ik door mijn lichamelijke beperkingen een aangepaste accommodatie nodig heb. Tot mijn verbazing konden ze dat wel bieden. Men stuurde mij een bevestiging met de datum waarop ik naar de Herberg mocht komen. Alles klopte. Ik was al een tijdje gewend dat er niets meer klopte. Dat afspraken werden geschonden. Maar hier klopte het gewoon.

Aankomst

De aankomst was plezierig. Ik kwam met mijn aangepaste auto. Bij aankomst werd er direct gereageerd door mij aan te bieden "even" mijn spullen op plek van bestemming te brengen. Dat wordt verzorgd door een diaconaal medewerker. De kamer was schoon, fris, licht en redelijk ruim. Het gaf een beetje een thuisgevoel toen ik er binnenstapte. Eén venster gaf een prachtig uitzicht op het glooiend landschap richting het Rijndal. De nieuwkomers werden in de bibliotheek met koffie onthaald. Na de rondleiding werd het schema van de dagindeling uitgelegd. Dat was voor mij even wennen. Toch was het juist hun schema wat mij uitstekend bevallen is. Vroeg naar je kamer (uiterlijk 22:30 uur) en om 7:30 uur opstaan. Vervolgens een redelijk vrije maar wel aan tijden gebonden dagindeling. Al gauw wordt duidelijk dat de Herberg voor een belangrijk deel op vrijwilligers draait.

Verblijf

Veel vrijwilligers zetten zich voor deze locatie in en het wordt gedragen door gebed, dat is duidelijk te merken. Rust en vrede komen niet vanzelf, daar heb je Gods onontbeerlijke zegeningen voor nodig. Iedere maaltijd werd afgesloten met gebed en zang hoewel aansluitend op het ontbijt ieder verzocht wordt in de kapel te komen om daar de dag te beginnen. Dat is wel even iets anders dan de thuissituatie waar ik eerst de PC aanzet om te kijken of er post is en wat voor activiteiten ik die dag te doen heb.

Voor mij was het lichamelijk ongemak niet de eerste dag voorbij, de nachten waren pijnlijk maar al snel ging het beter. Na drie weken bleek ik 5 kg aangekomen te zijn. Nog niet genoeg maar wel een eind op weg en voldoende om 's nachts weer rustig te kunnen slapen. Het eten op de Herberg was goed. Wat telde: zien eten doet eten. Goede morgen en goede middag uit een andere mond dan die van jezelf heeft ook een genezende werking. Het liep allemaal met regelmaat: van de bel voor het opstaan tot de dagsluiting. Vriendelijke, hulpvaardige vrijwilligers die maken dat je je een welkome gast voelt.

Heel fijn was het zingen bij de dagopening, na de maaltijden en bij de dagsluiting. Muziek is mij met de paplepel ingegoten. Soms begeleidde ik met de gitaar de samenzang. Dat schept een band. Tussen de gasten onderling was de sfeer en het contact goed, wat zeker niet altijd automatisch het geval is. Door de leiding wordt daar aandacht aan besteed door een kennismakingsspel. Het "verplichte" gezamenlijk koffie of thee drinken en bijwonen van de dagopening en sluiting zijn zeker niet verkeerd. De creatieve middagen en fotoworkshop mochten er ook zijn. De Bijbelstudies vonden in een ontspannen sfeer plaats wat de betrokkenheid van iedere aanwezige ten goede kwam. Het waren van die verplichte momenten die ik nooit als verplicht heb ervaren, maar die mijn innerlijke rust ten goede kwamen. Na drie weken mocht ik compleet opgeladen naar huis. Een deel van de aangeboden structuur zet ik thuis voort, want het is mij reuze goed bevallen. Ik mag terug kijken op een gezegend en fijn verblijf in De Herberg.

Hans